

KNUD KRISTENSEN OG OXFORD

DET har vakt megen Opstandelse her paa Bjerget, at Knud Kristensen har været til Oxfordmøde i Schweiz.

Mange synes at mene, at Rigets Statsminister har deltaget i mystiske Ritualer paa en afsides Bjergtop, saadan lidt i Retning af Heksesabatten paa Bloksbjerg Sct. Hansaften.

Paa et andet Bjerg, mere end tusinde Meter oppe over Genfersøens Blaa — dér, hvor Mødet fandt Sted, i Caux sur Montreux — vakte Begivenheden ikke slet saa stor Opmærksomhed. Oxfordfolkene er godt vant. De tæller Præsident Truman og Chiang Kai-shek mellem deres nærmeste Venner og har siden Krigen bogstavelig talt samlet paa Politikere, fremfor alt fra Arbejderpartierne.

Knud Kristensen, der først efter et Døgns Forløb officielt afslørede sig som »the primeminister of Denmark«, var ikke desto mindre for et Par Dage Midtpunkt paa »Oxfordmødet« (som man siger herhjemme, skønt den »moraliske Oprustningskonference« ikke minder meget om de Oxfordmøder, Danskere erindrer fra Midten af Trediverne).

Han var den første Statsminister fra et selvstændigt Land, som kom til Caux. Hidtil er det mest tyske Statsministre, man har været præsenteret for dernede, og det er jo, specielt for Tiden, ikke ganske det samme.

I en Artikel andet Steds i Bladet skildrer den, som skriver disse Linier, mere detaljeret Knud Kristensen-Besøget. Her er det Stedet at gøre op, hvad Hensigten med Besøget har været. Statsministerens egne Hensigter kan man kun gætte sig til. Han sagde dernede — som her i Danmark: »A er Privatmand,« og udtalte sig ikke.

Han udtaler sig næppe heller, naar han i Aften kommer tilbage. Om Oxfordfolkenes Hensigter er der derimod ingen Tvivl. Knud Kristensen er en Minister, der er nær ved at svare til deres Ideal. Det er Dr. Buchmans moraliske Oprustningsprogram, at det enkelte Menneske skal føle et personligt Ansvar for Begivenhederne, ogsaa de politiske, og sige: »Som jeg er, saadan er min Nation. Hvis jeg forandrer mig, forandrer min Nation sig. Hvis den forandres, forandres Verden«.

Slagord, vist saa, men med megen Sandhed. Derfor ønsker man at begynde med Familielivet. Idealet er en Verden af lykkelige Familier. En Statsminister med en Gaard og en Kone og otte Børn er, hvad Oxfordfolk paa Forhaand vil kalde en god Statsminister!

Leder man efter et dybere Perspektiv, vil man, med Kendskab til visse Ting bag Storpolitikens Kulisser i de sidste Aar, let kunne se, at Knud Kristensen maa interessere Dr. Buchman og hans Folk i allerhøjeste Grad. De interesserer sig stærkt, meget stærkt endda, for Tyskland. — Knud Kristensen er et Uroelement i den tyske Politik. At bringe ham i Kontakt med »gode Tyskere« maa være en Ønskedrøm for en religiøs Bevægelse med vaagen Sans for Storpolitik.

Der blev ikke snakket Sydslesvig i Caux, udover hvad Knud Kristensen selv fortalte. Men at det sydslesvigske Problem, en Tanke om en fredelig Løsning, laa i Luften, var der ingen Tvivl om. — For at det skulde være de indrepolitiske Vanskeligheder, man har villet rydde til Side ved at paavirke Knud Kristensen til forsonligere Sindelag og omgængeligere Væsen, er vist utænkeligt. (At det ikke vilde være nogen Skade til, er en anden Sag).

Men foreløbig er det altsaa Privatmanden, der har orienteret sig. Tiden faar vise, om Statsministeren lader sig paavirke.

Med Knud Kristensen til Oxfordmøde

Se Baksiden

En Skildring af, hvad Knud Kristensen og hans Kone oplevede i Schweiz fra Fredag til Mandag

DET var Privatmanden Knud Kristensen, som var i Schweiz, til den moralske Oprustningskonference i Caux, Tusinde Meter ovenover Montreux ved Genfersøen.

Han understregede det stærkt selv, saa stærkt, at han ønskede at være incognito og først opgav det efter et Døgns Forløb. Indenfor dette Døgn maatte alle Skandinaver, der paa Forhaand var blevet orienteret, holde paa Hemmeligheden og kun hilse paa Gaardejer Kristensen, Bivumgaard.

Men fra Lørdag Formiddag var Knud Kristensen »the primeminister of Denmark« og, skønt man i Caux er forvænt med udenlandske Politikere, Midtpunkt for en tusindtallig Forsamlings Interesse.

De byggedes i forrige Aarhundrede til rige russiske og engelske Turister og er saa grimme, som Turisthoteller fra den Periode overhovedet kan blive.

Men de er praktiske og huser for Tiden 1200 liggende Gæster. Hotellerne drives helt uden Personale, ved Gæsternes Hjælp.

Det er frivilligt, men underforstået, at man giver et Nap med. Gæsterne reder Senge, laver Mad i Gryder saa store som Grukedler, vasker op og gør rent. Det gaar fint.

Knud Kristensen og hans Kone var der dog ikke længe nok til at blive sat i Arbejde!

I denne isolerede Verden, der kun forbindes med Civilisationen under Skyerne med en Tandhjulsbane, var det let nok at hemmeligholde Besøget.

Intet Telegram og ingen Telefonsamtale vilde slippe ud, ja, endog Fotograferne respekterede Privatmanden Kristensens Ønsker og lod sig ikke for Guld eller grønne Skove overtale til blot et enkelt Knips.

Meddelelserne kom frem fra den Omverden, der havde observeret Statsministerens Flyvetur og gjort sig Forestillinger om dens Hensigt.

KNUD KRISTENSENS OPLEVELSER

Dette er, hvad Knud Kristensen oplevede i Schweiz:

(Fortsættes paa Bagsiden)

Mens Knud Kristensen ikke vilde fotografere i Caux, er det almindeligt, at Deltagere fotografere, saa man har Erindringer om mærkelige Møder mellem Racer, Nationaliteter og Religioner. Her er danske Officerer med en Præst og fhv. Frihedskæmpere fra Grænsen mellem Siam og Burma. Et helt Hold danske Officerer rejser til Caux i denne Uge!

Man synes herhjemme at mene, at Knud Kristensen „er blevet Oxfordmand“, siden han overhovedet er rejst derned.

Den, der skriver disse Linier, har været paa Stedet i fjorten Dage som Journalist og kan altsaa give Knud Kristensen Attest for, at der ikke stilles Forlangender til ens religiøse eller moraliske Habitus hverken før eller under eller efter!

Der er sket det, at den danske Oxfordgruppe, der førte en stille Tilværelse i flere Aar, er livet op igen, efter at Dr. Buchman og hans faste „team“ i Fjor rejste fra Amerika til Europa, hvor den schweiziske Gruppe havde sikret sig tre Hoteller i Caux.

Bevægelsen har derefter to Hovedkvarterer: Øen Machinac i en af Søerne ved den amerikansk-canadiske Grænse, og Caux. Uden al Sammenligning er Caux i Øjeblikket vigtigst, fordi den religiøst moralske Bevægelse i Øjeblikket prøver paa at øve Indflydelse paa europæisk Politik, at opnaa haandgribelige, praktiske Resultater i et skarpt Modsetningsforhold til Kommunismen.

Fra dansk Side, nærmere betegnet fra Folk som Valdemar

Hvidt, Povl Brodersen, Svend Aage Bruun og Skibsreder Harhoff, er der sket Henvendelse til Knud Kristensen, der først skubbede Tanken fra sig, fordi han ikke kunde forlade politiske Forhandlinger, og som derefter forleden med kort Varsel sagde Ja til en weekend i Schweiz sammen med sin Kone.

Direktør Svend Aage Bruun fløj med ham til Zürich Fredag.

Man prøvede forgæves at holde det hemmeligt for at undgaa „unødige Sensation“. Men naturligvis kan et Lands Statsminister ikke flyve bort, uden at det opdages.

I Caux blev Besøget „hemmeligstemplett“. Der udstedtes ikke Forbud mod at meddele Nyheden hjemover, men ingen vilde have medvirket dertil, selv om Naturen var gaaet over Optugtelsen hos en af de danske Pressefolk, som er dernede for Tiden, Caux er en Verden for sig, oppe mellem Skyerne, i hvert Fald i rent bogstavelig Forstand.

Det er ingen egentlig By, men nogle Huse paa et Bjerg, der helt domineres af nogle kæmpestore Hotelbygninger, som den schweiziske Oxfordgruppe ejer.

KNUD KRISTENSENS BESØG HOS BUCKMAN

(Fortsat fra Forsiden)

Flyvemaskinen fra Kastrup kom efter Mellemlanding i Frankfurt, til Zürich Fredag Kl. 14.

Udenfor Lufthavnen holdt en stor Cadillac med amerikanske Nummerplader, tilhørende Dr. Frank Buchman og ført af en Chauffør.

Ægteparret Kristensen og Direktør Svend Aage Bruun blev modtaget af Frk. Gudrun Egebjerg, som Berlinske Tidende for 11 Aar siden sendte ud for at interviewe Buchman. Hun er ikke vendt hjem endnu, men hører til det faste team og har bl. a. berejst Amerika med Gruppen i 7 Aar.

Af Hensyn til Fru Kristensen havde man valgt at lade en Kvinde tage imod.

TOLKEN KUNDE JYSK

Knud Kristensen havde ønsket at lande i Zürich fremfor i Genève for at få Biltour gennem Schweiz. Han var meget begejstret for den 5 Timers Køretur gennem Bjergene ned til Genfersøen. Iøvrigt har han været i Schweiz een Gang før, mens det var første Gang. Konen paa Biumgaard saa Alperne.

Knud Kristensen blev modtaget i Stilhed.

Der var Møde, da han kom, og kun en lille Gruppe Danskere og Schweizeren Philipp Mottu, der er at betragte som Stedets Vært, tog imod. Umiddelbart efter spiste Knud Kristensen til Aften, placeret mellem de øvrige 1200, men dog ved Dr. Buchmans Bord.

Unge danske Piger i Folke- dragter serverede for ham. Den danske Aftensmænd Willy Renzmann, der nu er Amerikaner, og som gjorde Krigen med i den italienske Hær, var Tolk for Statsministeren, mens Gudrun Egebjerg tolkede for hans Kone.

Knud Kristensen taler som bekendt kun Jysk. Renzmann er Jyde!

Der blev kun talt om Rejsen, og Knud Kristensen fik forklaret, hvad han var dumpet ned i: en flere Maaneders lang Konference, som ustandseligt skifter Deltagere. De fleste er paa Stedet en fjorten Dages Tid. Man udpegede for ham en Række Politikere i Salen, engelske, italienske,

østrigske, tyske, amerikanske.

Det interesserede især Statsministeren at faa at vide, at der Side om Side med Lorder fra det engelske Overhus, bl. a. det eneste indiske Medlem af Overhuset, Lord Sinnah, var Labour-folk, først og fremmest fra Midlands Industriegne og fra London.

»STATSMANDENS DRØM«

Fra Bordet gik man direkte ind i en stor Teatersal.

Næsten hver Aften er der i Caux Teaterforestillinger. En fast Gruppe af Amatører, der i Aarevis har spillet Aften efter Aften i Amerika og England, opfører en Række Forestillinger.

Knud Kristensen fik »The statesman's dream«, Statsmandens Drøm, som første Oplevelse paa Stedet.

Det er nærmest en Revy med Sang og Dans og komiske Oprin, men bygget over den Idé, at Statsmændene bør lære af Familielivet at enes og finde ud af, hvad de har at give i Stedet for at stille uopnaelige Krav til hinanden.

Drømmespillet viser, hvorledes et Ægtepar med 9 Børn ordner en politisk Konference, der er gaaet i Haardknude.

Knud Kristensen morede sig dejligt, men sagde bagefter:

— Ja, ja, der er nu da ikke anden Forskel paa vor Mor og mig og saa de to i Stykket, end at vi kun har otte Børn — saa det skulde nok kunne gaa i Danmark uden Forandringer!

Saa trak Ægteparret Kristensen sig tilbage til et Hotelværelse, hvorfra man ser milevidt ud over Genfersøen, over mod de franske og schweiziske Alper ind mod Mont Blanc.

Dybt nede glimter Lysene fra Montreux, Vevey og Lausanne, Byerne langs Søbredden, Tusinder af Lys, som om man havde Stjernehimlen under sig. Nattens eneste Lyd er de klingende Bjælder fra Kørerne paa Sæterne rundt om paa Bjerget.

I Lørdags deltog Knud Kristensen i Møderne.

Man havde, paa Baggrund af Rapporter om Avisernes Reaktionen, besluttet at opgive Anonymiteten. Kl. 11 blev Statsministeren præsenteret for Kongressen, efter at et Kor, sammensat af alle mulige Nationaliteter, først paa lydefrit Dansk havde sunget »Der er et yndigt Land«.

Knud Kristensen hilstes med orkanagtigt Bifald, men talte ikke til Forsamlingen.

Til Ære for ham var Mødets Program sammensat af Emner, der alle strejfede Landbruget.

En Farmer fra Vestamerika talte om, hvordan det er at drive Landbrug, naar man holder op med at tænke paa egne eller sin Stands Interesser. En amerikansk Cowboy sang, med Guitarakkompagnement, en Velkomstsang til Knud Kristensen med Ønske om, at han maatte blive lykkelig.

Bagefter sagde han, at han haabede, Knud Kristensen til Gengæld vilde synge for ham, hvis han engang kom til Amerika.

En Dansker, Sangeren Leif

Jord, som Lyngen bærer, og man opførte, dog uden Kostumer, paa Tribunen Udtog af en ny Revy, der er ved at blive indstuderet. Den skal op paa Broadway til Vinter.

Ogsaa om Eftermiddagen var Knud Kristensen til Møde og hørte et varierende Antal korte Taler, Bekendelser, Sange og nød ogsaa lidt Anskuelsesundervisning i, hvorledes den private Mands Moral og Ansvarsfølelse bør paavirke Staten!

DEN GLEMTE FAKTOR

Om Aftenen saa han og hans Kone »The forgotten factor«, et meget omtalt Skuespil, der i Vinter er blevet spillet i Westminsterteatret i London, fremfor alt for Minearbejdere, der blev kørt til London i Ekstratog i den Anledning.

Information

MANDAG 1. SEPT. 1947

Sidste...

Ny Offensiv mod Kina-Kommunisterne

RB fra Reuter

NANKING, 1. Sept.

Samtidig med, at der ankom et stort Kontingent luftbaarne Tropper og Forsyninger fra Peiping til Mukden, fløj Generalissimus Chiang Kai Sheks Generalstabschef Cheng Chen i Dag med en særlig Flyvemaskine til Mukden for at overtage Ledelsen af det nationale Hovedkvarter og intensivere Krigen mod Kommunisterne.

sterteatret i London, fremfor alt for Minearbejdere, der blev kørt til London i Ekstratog i den Anledning.

Stykket handler om Arbejdskonflikter og om Muligheden for at opnaa større Resultater baade for Arbejdere og Arbejdsgivere ved Samarbejde. Det opererer med Forhold, som er Danske ret fremmed, fordi Organisationerne ingen Rolle spiller.

PAA BJERGBESTIGNING

I Gaar var Knud Kristensen — med Tandhjulsbane — oppe paa Bjergtoppen Rocher des Nays ovenover Caux og saa de sne-dækte Alper over Skyerne. Han deltog i Møderne og overværede i Aftes Opførelsen af Skuespillet om Nordmanden Frederik Ramm, der fik Tuberkulose i tysk Fængsel og døde i Odense under Transport tilbage til Norge.

Alle Navne i Stykket, der hedder: »Og stadig kæmper de —«, er rigtige — bl. a. ser man Ramms Kone paa Scenen sammen med Ronald Fangen.

Hun overværede selv en Opførelse i Fjor.

I Dag er Knud Kristensen og hans Kone i Dr. Buchmans Bil kørt til Zürich Flyveplads. Det vides endnu, da disse Linier skrives, ikke, om Knud Kristensen har talt i Formiddags. Han havde intet Ønske om det og har i hvert Fald højst sagt Tak for Opholdet.

Lørdag, da Besøget var rygtedes til Genève, kom Høgsbro Holm og de andre danske Delegerede fra Fao-Konferencen op til Caux. I nogle korte Minutter blev der ført Landbrugsforhandlinger ved Dr. Buchmans Bord. Ogsaa Professor Skydsgaard og Pastor Harald Sandbæk, der deltager i religiøse Konferencer i Montreux, var oppe for at hilse paa Statsministeren.

Ind imellem de officielle Programpunkter har Knud Kristensen talt med en Række Oxford-folk af alle Nationaliteter og Racer. Han har især haft med Eng-lændere og Amerikanere at gøre. Ogsaa enkelte Tyskere blev forestillet for ham.

Om Dr. Buchman skulde have drøftet det tyske Problem med Knud Kristensen, er deres og Tolkenes Hemmelighed. Som antydet i Lederen er Buchman stærkt interesseret i en »moralisk Oprustning« i Tyskland og i alle de storpolitiske Perspektiver i det tyske Problem.

Knud Kristensen har ganske kort forklaret, hvordan han og mange andre ser paa Sydslesvig.

Men direkte politiske Drøftelser med nogen har ikke fundet Sted.